

մարդու մը վրայ դիտմունքն ուղղելու
կը ցուցնեն՝ թէ սա և նա հիւանդու-
թիւնները մարդկանց մէջ կը գտնուին ,
ամենքը դիտմունքն ու այն հիւանդու-
թիւններուն մէկէն բռնուողին վրայէն
դոյն փարատեն յարմար դեղերով : Սա
նաւանդ որ յայտնի ամէն մարդ գիտէ
թէ ախտաւոր ըլլալը որ և իցէ տեսակ
տկարու թեամբ մը այս կենացս մէջ
մեզի բնական է . այլ գէշն այն է՝ թէ
որ մարդիկ չուզեն քննել իրենք զիրենք ,
և չզգուշանան իրենց ունեցած ախ-
տէն : Եւ այս ալ փորձուած է՝ որ այս-
պիսի ընդհանուր ըսուած խօսքը եթէ
մէկն իր վրայ առնէ ու սկսի նեղանալ ,
այդ յայտնի նշան մըն է այն մարդուն
նոյն ախտէն բռնուած ըլլալուն . և այն-
պիսին ալ իր վրայ պէտք չէ որ տարա-
կուսի , այլ եթէ խեղացի է , պէտք է
որ լռէ ու ջանայ ինքզինքը ազատելու
այն սրակտու թենէն :

Կը շարունակուի :

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն Ք

Բ Ա Ն Ա Ս Տ Ե Ղ Ծ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Մանուկն և վտակ :

Զբոնաղ վրտակ ,

Յո՛ւ երթաս .

Ո՛ւմ գայդ ալեակ

Տալ զընաս :

Ահա բեզ մարդ ,

Աստ հանգիր .

Ահա դբեւ վարդը

Առնուն ծիր .

Բիւր մարգարիտը

Կան ի քեզ .

Եւ քո ալիք

Են բեհեզ : —

Ոչ ի հանգչել

Առ վարդի ,

Ոչ ի փայլել

Աստ եկի .

Այլ զընալով

Ուղղակի ,

Հանգչիլ ի ծով

Յանկալի :

Երթ անխոտոր ,

Մանուկ դու .

Զի ուղեւոր

Ես առու :

Լերիկք :

Հըսկայք վեհ , մօրդ համատիք ,
Դաշտաց անբուն պահապանք ,
Ըզգագաթունս ամպաճեմ
Ո՛ւր ամբարձեալ վերանայք : . . .

Միթէ երկնից եւ երկրիս
Յետինք իցէք դուք սահման .
Կամ թէ շանթիցն ահաւոր
Դո՛ւք դադարել տայք հրաման :

Յահեղ ձերոց ճակատուց
Դարբ խուսափեն անկընիք .
Գարուն փրթթի յոտըս ձեր ,
Բարձանցդ իշխեն փոթորիկք :

Որպէս մարտիկ քաջասիրտ
Առ ՚ի վըշտաց անյողզողդ՝
Պարզէք ըզգոռ ձեր ճակատ
Ընդդէմ ալեացըն խըրոխտ :

Ո՛հ հիահրաշ տեսարան . . .
Մարդիկ քանի՛ խուն թըւին ,
Ուր ի հիմանց անդ երկրի
Սիւնք այսպիսիք թըռանին :

Այլ եկեսցէ ժամանակ
Եւ սիւնքն ըստուարք սարսեցին ,
Եւ զազաթունքդ ահաւոր
Անկեալք յերկիր փլանիցին .

Մինչդեռ պարզեալ հոլաթեւս
Մարդ գիցէ զձեզ պատուանդանս ,
Եւ որպէս դուք զամբս զգենուք՝
Նա զգենուցու գլաւիտեանս :

ԹՈՎՄԱՍ ԹԻՐ.ԶԵԱՆ

ԱՇԱԿԵՐՏ ՌԵՓ . ՎԵՐԺ .